

Al Mas Vendrell s'espavillen

Quan a casa pensàvem arrelar-nos a Santa Eulàlia de Ronçana, de tots els alicients que té a l'entorn, els pins i les fonts van ésser xamosies definitives perquè aixequéssim les parets de la nostra llar damunt d'aquesta encisadora terra.

Sortosament, l'atzar va voler que anéssim a parar molt a prop de la Font de Can Vendrell amb el que, a més, vàrem curullar els somnis de llevar-nos de bon matí, al mig d'un paratge voltat d'aromes de farigola i romaní, del tuf que escampa el bestiar de les masies, de l'olor de la terra i dels cants dels pardals que obren el dia.

Mai no va haver-hi cap company o parent que, venint a casa, se'n tornés sense que li mostressim com rajava el broc de la Font de Can Vendrell i, després de tastar l'aigua, li féssim l'article sobre les rodalies.

Amb el creixement dels marrecs de casa, va arribar, però, l'evolució de l'indret i la disbauxa. A un se li encomanà la plaga de les motos, i als altres, tot el que hi ha des de la pràctica del «footing», les festes i les tertulies de nit, les bicicletes, etc., fins a les màquines d'engolir monedes que se li acudí instal·lar al llogater del Restaurant La Vall.

La dona i jo, cap al tennis. Bé, jo més que ella, clar, doncs malgrat que a casa estem tots alliberats, qui cuina és la meva muller.

Així que ja em teniu amb tota la parada. Vestit de blanc, amb les «Wambes» i la raqueta de reglament, que queda molt bé. Total que hem convertit la tranquil·litat i l'esbarjo de la casa de camp, allunyada del bullici de la ciutat, en una programada i organitzada vida esportiva de societat. I la font — com aquell que diu — davant de casa, lamentant-se que ningú l'anés a veure, mentre la bardissa s'apoderava del camí que ens hi portava.

L'altre dia, en sortir de casa, vaig adonar-me que uns veïns, amb l'aire de feiner satisfet, esbrossaven i netejaven els voltants de la font.

Vaig tenir interès en assabentar-me del què feien i, en anar a preguntar, vaig reconèixer un membre de la Junta de Veïns que, amb la cara colrada de sol i alegria, em respongué que, com sia que la font

cau dins de l'espai de la zona verda de la urbanització, i ja està degudament legalitzada per l'Ajuntament Santa Eulàlia de Ronçana, posen el lloc en condicions de poder-hi passejar.

Tenen la intenció de protegir-lo amb una tanca, deixant l'accés necessari i donar-li l'atractiu adequat perquè la quitxalla del veïnat s'hi trobi bé jugant i, en definitiva, volen revelar a tothom l'existència de la Font. I això, cal agrair-ho. Que la gent s'ocupi de tasques que vetllen pel bé de la comunitat, sense escatimar ni l'esforç ni les hores, és d'agrair.

I és d'agrair, també, que ens facin veure que, a vegades, la vida es pot omplir de coses senzilles.

A mi, m'han fet tornar a la font, i m'he assegut a terra, i he gaudit de la remor de l'ombra i del silenci de la pau frondosa, i he sentit el xiuxiueig de l'aigua i he vist rel·lisca la brillor de les gotes damunt l'espessa i verda molsa que cobreix el mur.

Allí he recordat aquelles excursions en companyia del pare, amb la motxilla a l'esquena i calçats amb espadenyes, cercant la font pels camins de les muntanyes, i he pensat en el goig immens que sentíem en trobar-la. I ací, al «Mas Vendrell», tots els veïns tenim, ara, una dreuera a la «Font de Can Vendrell», més embellida encara pel treball d'uns bons residents i amics, plens d'orgull i ferma voluntat.

Les rodalies són part de l'enriquiment del poble.

Tenir cura de les nostres fonts, és fer poble.

Doncs, fem poble i seguim l'exemple.

Seguim l'exemple i aplaudim el gest d'aquests ciutadans del Vallès.

Si, fins i tot, els vailets del Mas Vendrell, en les seves corredisses, van cantant:

Qui cerca una font
i a beure s'atura,
ni mandra ni son
li prenen natura.

I heus ací que, el córrer de les aigües i les cançonetes populars, són dues veritats inqüestionables.

J. Canals
juny 1980

Notícies de Sant Isidre

La nostra zona comença a gaudir de la inquietud que ens porta l'estiu. St. Isidre és un barri tranquil i quiet a l'hivern, hi viuen poques famílies i en domicilis distanciat, mes quan la calor ve, sembla que desperti d'un son perllongat i els seus carrers s'omplen de vida i soroll. Els qui resideixen a la ciutat vénen cercant pau i els que tot l'any la gaudeixen és quan la perden, encara que de bon grat.

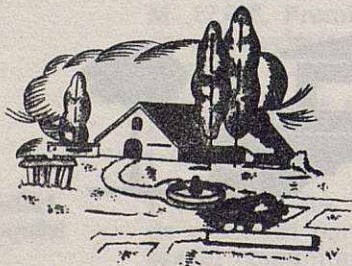
El que sí hem d'intentar és que malgrat passem aquí tan sols alguns caps de setmana i les vacances, els estiuejants ens integrem més dins els afers del poble, que participem en els actes públics i ens interessem per la història i les tradicions d'aquest lloc que hem triat pel nostre repòs.

L'Associació de Veïns de Sant Isidre, col·labora per la Festa Major en l'organització d'un Campionat de Botxes. Les inscripcions al domicili de l'Associació, carrer de Sant Isidre, 4, el diumenge d'11 a 1.

El tercer punt que tocarem no és tan falaguer. Encara que sembli una contradicció, hem de manifestar que com a norma l'Ajuntament atén les nostres lletres de peticions, més amb una lentitud exasperant.

D'acord amb les disposicions que envers les motocicletes sorolloses ha fet l'Ajuntament, la Junta ha decidit anotar la matrícula no tan sols de les motocicletes sinó de tots els vehicles que escandalitzin més del normal, circulin a velocitat excessiva o imprudent, matricules que es passaran a l'autoritat competent. «El que avisa no es traïdor».

Adéu, amics, i fins el proper número.

Casa Yelamos
Carrer Verge del Remei
Telèfon 844 82 42
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

JARDINERIA YELAMOS

Construcció i Conservació de jardins

NOTI

RIERAL

La ll
Poma i
grada, c
xement
per nom
rabona.

Els e
Montse
Joan B
el dia
ment de
posat p

La ll
M.ª Do
5 de m
Una ne
Gemma

El di
moni el
i Esthe
tes felic

El pa
nollers,
caino Si
set. La

El di
75 anys
Jaume
nostra

Tamb
prés de
bart Ser
de 79 a
especial
dors de
condole

SERRAT

El di
un cadà
Huertas
desapara
9 de ma
produir
El que
laltia p
fan sup
voluntà
tres fam

Els es
teras ve
sat dia
infant c
La nost

El di
nostra
mente
les i R
tre pob
ment a
tura el

El pe
matrimo
Antoni
i M.ª F
La nost

LA SAC

El di
edat de
diol, d
liars, e
pares, l

El di
moni el
d'Aigua
Villegas
tes felic

Els e
serrat
mentad
d'una m
d'Anna

BONAI

El di
71 anys
sident
condol